

GAME, SET EN MATCH!

Dobberen op afstand

Waar het vissen met de matchhengel in Engeland gemeengoed is, blijft deze techniek in ons land nog altijd wat ondergewaardeerd. De vermoedelijke oorzaak hiervan is dat veel sportvissers het matchvissen als een technisch moeilijke vorm van visserij zien. Loek van Kersbergen laat je in dit artikel zien dat dit slechts ten dele waar is en iedereen aan de hand van wat basisregels, handige tips en oefening prima kan matchen.

TEKST **LOEK VAN KERSBERGEN** FOTOGRAFIE **BRAM BOKKERS**
ILLUSTRATIE **STEPHAN SIEPERMANN**

Mijn voorliefde voor het matchvissen is tweeledig. Enerzijds is er de sensatie van het zien ondergaan van een dobber bij een aanbeet. Anderzijds heb je de kick die het geeft om op een relatief grote afstand een stevige vis te haken en dan de werphengel prachtig te zien doorbuigen! Daarbij doen er zich ook omstandigheden voor waarbij je met de match soms meer vangt dan met de vaste stok of feeder. Zoals wanneer de vis buiten bereik van

de vaste hengel aast of je met de feeder niets vangt omdat de vis boven de bodem aast. Dan kun je met de matchhengel verder weg of tegen de overkant vissen en vaak net het verschil maken. Bovendien wordt het water in ons land steeds helderder en 'onder het kantje' vissen daardoor soms lastig. De matchhengel biedt uitkomst!

MATERIAAL

Matchhengels zijn er in diverse typen met ieder hun eigen

specificaties, voor- en nadelen en (on)mogelijkheden. Voor dit verhaal houd ik het echter simpel en algemeen, zodat het je niet meteen begint te duizelen. De matchhengel is een relatief lange (3,9 m tot 4,5 m) werphengel met veel ogen; vaak dertien of meer.

Deze zijn verafstaand op de hengel geplaatst. Dit om ook bij regenachtig weer de lijn los te houden van de hengel en zo te voorkomen dat een natte lijn aan de eveneens natte hengel gaat kleven. Matchhengels zijn gemaakt van een soepele blank, zodat je er relatief lichte

Van alle verschillende typen wagglers vis ik meestal met exemplaren van tussen de twee en tien gram.

De truc van een goede worp zit hem erin dat je de hengel van twee naar tien uur brengt.

Zodra de dobber goed staat, steek je de hengeltop onder water en draai je een paar slagen lijn binnen.

dobbers mee kunt wegzetten. Op de hengel zit vanwege de lengte vaak ook een wat langere – veelal kurken – handgreep. Daarop wordt in de regel een molen met een wat grotere versnelling (5 of zelfs 6 omwentelingen per slag) gezet. Dat is prettig omdat je regelmatig moet binnendraaien – dan wel omdat je vis hebt gevangen of om de haak opnieuw te beazen. Het is wel erg belangrijk dat je de molen niet te groot kiest, zodat de

hengel lekker in evenwicht blijft – waarbij het evenwicht net voor de handgreep ligt.

DOBBERKEUZE

Net zoals bij de hengel, zijn er verschillende typen dobbers waarmee je kunt matchvissen. Zelf vis ik graag met de 'waggler'. Dit is een Engelse term voor een dobber die alleen aan de onderzijde op de lijn is bevestigd. Deze komt zeer goed tot zijn recht in (vrijwel) stilstaand water, dat in ons land

veel voorkomt, en is wat minder geschikt voor stromend water. Je kunt de waggler aan een vaste montage vissen, maar het is ook mogelijk om hem als 'slider' of schuifdobber (met een stuitje op de lijn) te vissen. Dat laatste is handig voor diep water. Wagglers zijn er in hele lichte tot behoorlijk zware varianten. Voor de match is bijvoorbeeld 1,6 gram (oftewel 4 BB; zie tabel) licht te noemen en gaat zwaar naar zo rond de 20 gram. Uiteraard kun je ook nog lichter en zwaarder, maar met de gemiddelde matchhengel vis je meestal zo tussen de 2 en 10 gram.

WERPTECHNIEK

Het werpen met een matchhengel vergt enige oefening.

Zulke vissen aan de matchhengel vangen is puur genieten.

GEWICHTEN TABEL

Matchdobbers drukken hun looddragend vermogen vaak uit in Engelse loodmaten. Voor de handigheid hieronder een staatje van de meest gebruikte maten loodhagels:

Engels loodtype	Lood Gewicht in gr.
SSG	1,60
SA	1,20
AAA	0,80
AB	0,60
BB	0,40
#1	0,30
#4	0,20
#6	0,11
#8	0,07

Daarom raad ik je aan eerst eens te gaan oefenen met een waggler van een gram of zes à zeven aan een lijn zonder haak. Aan de waterkant kies je eerst een plek uit waar je heen wilt werpen; zeg een stek op een meter of vijftien. Voor de inworp breng je de hengel in één vloeiende beweging recht naar achteren (tot stand twee uur) en weer terug naar voren. Zet daarbij niet teveel kracht, maar laat het handvat als een hefboom fungeren en de hengel het werk doen. Stop de voorwaartse beweging op 'tien uur' en laat tegelijkertijd de lijn los. Houd je middel- of wijsvinger heel losjes op of vlak boven de spoel, zodat je de lijn langs je vinger voelt afrollen. Vlak voordat de dobber in het water landt, rem je met je vinger op de spoel de lijn af. Op het moment dat de dobber het water raakt, schiet de onderlijn met loodmontage (en later de haak met aas) nog even door om zich keurig recht achter de dobber te strekken – als je de loodmontage tenminste goed hebt gezet (zie verderop).

LIJN VERZUIPEN

Hierna ben je nog niet klaar. Om ervoor te zorgen dat de dobber op de stek blijft staan, is het noodzakelijk je hengeltop onder water te steken en de lijn een paar slagen binnen te draaien. Zo trek je de lijn onder water en voorkom je dat wind vat krijgt op je lijn en hem in een bocht trekt – waar-

Plaats het meeste loodgewicht dichtbij de dobber en gebruik zo min mogelijk loodjes voor meer werpgemak.

per dan wanneer die nog op het oppervlakte zou drijven. Om dit foeffe nog wat simpeler te maken, is het handig om een beetje afwasmiddel opgelost in water mee te nemen in een spuitflesje. Door af en toe wat op de volle spoel te spuiten ontvet je de lijn, waardoor deze makkelijker zinkt.

door je dobber 'aan de wandel' zou gaan. Pas dit trucje pas toe op het moment dat je dobber vrijwel goed 'staat'. Dan heeft de dobber immers lijn mee onder water genomen en trek je hem gemakkelijker wat die-

DE LAATSTE LOODJES

De uitloding van de dobber wordt vaak als het lastigste onderdeel van het matchvissen gezien. Mijn advies is dan ook om het simpel te houden. Dit doe je door ongeveer 3/4 van

het totale lood bij de dobber te plaatsen en het resterende kwart van het loodgewicht onder op de lijn te bevestigen. Bedenk daarbij dat het werpen gemakkelijk is naarmate er minder loodjes op de lijn zitten. Zeker wanneer je een beginner bent en nog niet zo handig bent met werpen. Het is dus bijvoorbeeld beter 1 BB (0,4 gram) dan 2 x #4 (0,2 gram) te monteren. Zorg dat het onderste (verklikker)loodje tegen de eventuele onderlijn aan zit en het bovenste loodje op de lijn niet boven het midden van de afstand haak-dobber uitkomt. Zet de loodjes van de haak af gezien steeds iets verder uit elkaar (de Engelsen noemen dit een 'taper'). Wanneer de omstandigheden het toelaten vind ik het prettig om één zwaarder loodje (als bulk) te plaatsen en twee lichte loodjes daaronder richting haak. Daarmee kan je dan als verklikkerloodje(s) schuiven.

BEPERKT GEMAK

Er zijn ook voorgelode dobbers te koop. Die kunnen je kopzorgen omtrent het uitloden besparen, maar beperken je vaak ook omdat ze in de regel de mogelijkheid bieden om slechts één gram lood 'beneden' te zetten. Een dobber die bijvoorbeeld gemerkt is als 8 + 1, is een 9-grams dobber die 8 gram is voorgelood en nog 1 gram op de lijn nodig heeft.

Dat is naar mijn mening vaak niet genoeg om stabiel mijn aas aan te kunnen bieden. Mijn voorkeur gaat uit naar iets minder voorloding, zodat je zelf nog wat meer lood op de lijn kunt zetten. Kies daarom voor voorgelode dobbers met verwisselbare dobbergewichtjes. Mocht het wat gaan stromen of waaien als je aan het vissen bent, dan kun je wat loodgewichtjes (vaak messing ringetjes) bij de dobber weghalen en wat meer lood in de bulk beneden of zelfs tegen de onderlijn aan zetten.

ZWAARDER IS BETER

Dit klinkt misschien vreemd, maar bij het matchvissen gaat dit wel op. Met een dobber van bijvoorbeeld 10 gram die goed is uitgelood kun je scherper vissen dan met een dobber van 1 gram die niet perfect is uitgelood. Vergeet de 'vaste stok' gewoonte om in tiende grammen te willen denken, want het is een fabeltje dat je met een 10 grams dobber niet scherp kunt vissen! Want wat wilt het denk je? Een scherp uitgelode 10-grammer die steeds gemakkelijk op dezelfde plaats op een afstand van 20 meter landt en een rustige aasaanbieding brengt, of een 1-grammer die je nauwelijks op 20 meter krijgt en waarbij het aas van hot-naar-her wordt gesleept?

Ook met een 10-grams dobber kun je haarscherp vissen!

Het markeren van je lijn maakt dat je steeds op dezelfde plek kunt vissen zonder gebruik te hoeven maken van je lijnclip.

IN DE PEILING

Je kan op veel verschillende manieren peilen. Er zijn zelfs speciale peilsysteempjes te koop. Ik beperk me hier tot een manier van peilen die iedereen snapt en die altijd werkt! Tuig je hengel op en zet de dobber vast tussen twee loodjes op de diepte die je weet of vermoedt. Doe daarna een peillloodje van een gram of wat aan de haak. Vis je minder dan 25 meter ver, gooi dan onderhands in – en maak even een slag met de molen! Vis je verder weg, gooi dan overhands in. Doe dit wel heel rustig, want aan een matchhengel gooi je een peilloodje met dobber heel gauw een ontzettend eind weg. Doordat de dobber nog niet is uitgelood, staat hij boven water zodra het peilloodje op de bodem ligt. Schuif vervolgens net zolang dieper of ondieper totdat de dobber precies goed staat voor het vissen met een staande haak. Neem een watervaste viltstift en 'kleur' de lijn net boven het bovenste loodje. Dit gaat verschuiven van het lood tegen. Daarna lood je de dobber verder uit volgens het 3/4 boven en 1/4 onder principe. Gooi daarna even een paar keer in op de visplek om door middel van herhaling te checken of alles goed staat. Je zal merken dat je hier in het begin even bezig mee bent, maar het goede nieuws is dat je er ook heel snel handig in wordt.

AAN DE SLAG

Het is bijna onmogelijk om je dobber steeds op precies dezelfde plek in te werpen. Vanwege deze kleine verschillen maak ik een wat grotere voerstek dan je waarschijnlijk gewend bent. Toch kun je met een foeffe wel behoorlijk secuur op dezelfde plek vissen. Nadat mijn dobber voor de eerste keer op de gewenste stek 'staat', kleur ik de lijn rond mijn startoog (vanaf de molen gezien het eerste oog) oranje met een markeerstift voor lijnen. Bij de volgende worpen gooi ik een meter of wat voorbij mijn stek in. Daarna wacht ik even totdat de onderkant van de dobber de lijn mee onder water heeft genomen. Dan steek ik de top in het water en draai ik de lijn binnen totdat de kleurmarkering bij het topoog aankomt. Zo vis je altijd op de juiste lengte zonder van de lijnclip gebruik te hoeven maken. Dat scheelt een hoop ellende als je onverwacht een leuke karper haakt – ik vis namelijk met dunne hoofdlijnen van 14/00 of 16/00. De beten op een waggler zijn trouwens vaak ronduit spectaculair. De dobber loopt finaal weg of komt het water uit als een onderzeeër die door het oppervlakte schiet! Sla rustig aan – eigenlijk haal je meer vlot op – anders breek je gega-randeerd je onderlijn. Daarna begint het feest van het drillen van vis op de matchhengel.

